

990. Ins. ars.

c.c.: M /

DWS/IE

Resolutie inzake gedeeltelijke
identiteit leden Assemblées
EEG en Raad van Europa

12 juli 1957

96662

155150

Te Uwer informatie moge ik U bijgevoegd doen toekomen de tekst van een Resolutie der zes Ministers van Buitenlandse Zaken der EEG-landen betreffende de aanwijzing van vertegenwoordigers in de toekomstige Europese Assemblée der Zes.

Hoewel het onderstaande U mogelijkerwijs reeds gedeeltelijk bekend is door berichtgeving langs andere weg, lijkt het mij nuttig U alsnog een samenvatting te geven van de gang van zaken met betrekking tot bovengenoemde Resolutie, welke in het kader van de Interim-commissie voor de EEG en Euratom tot stand is gekomen.

Tijdens de Conferentie van Rome aanvaardden de zes Ministers van Buitenlandse Zaken op 25 maart 1957 een resolutie waarbij aan de Interim-commissie voor EEG en Euratom werd opgedragen te bestuderen welke organieke bindingen tot stand zouden kunnen worden gebracht tussen de Assemblée van de Zes enerzijds en die van de Raad van Europa en van de WEU anderzijds.

Een werkgroep uit de Interim-commissie bracht op 28 mei jl. een rapport terzake uit, waarin als een der belangrijkste mogelijkheden voor deze coördinatie werd voorgesteld dat de zes regeringen een aanvullende overeenkomst zouden sluiten, waaruit de verplichting zou voortvloeien dat tenminste de helft van de leden van de Assemblée van de Zes tevens lid van de Assemblée van de Raad van Europa en van die van de WEU zou zijn. Als voornaamste argumenten hiervoor werden aangevoerd dat op deze wijze:

- a) -

AAN:

Alle Raad van Europa-posten,
P.V. Straatsburg

- a) de parlementariërs beter op de hoogte zullen zijn van in beide Assemblées behandelde onderwerpen;
- b) de continuïteit van de werkzaamheden der Assemblées wordt verzekerd;
- c) de parlementariërs van de Zes meer invloed zullen hebben in de grotere Europese Assemblées;
- d) voorkoming van het risico dat de parlementariërs van de Zes in verschillende Assemblées verschillende standpunten zouden kunnen innemen.

Op 28 mei ontving de Interim-commissie voorts een delegatie uit de Raad van Europa- en WEU-Assemblées, welke eveneens aandrang op het totstandkomen van een dergelijke overeenkomst.

In de Interim-commissie verdedigden vooral de Franse en Italiaanse vertegenwoordigers met kracht de aanvaarding van dit akkoord; de Fransen stelden dat hierdoor de goedkeuring der Verdragen van Rome door de Nationale Vergadering zou worden vergemakkelijkt, aangezien op deze wijze duidelijk zou worden gemaakt dat de nieuwe Assemblée van de Zes niet een eenvoudige modificatie is van die van de EGKS (waartegen de Assemblée Nationale reeds bezwaar had gemaakt), doch dat zij moet worden gezien in het kader van een groter plan tot rationalisatie der Europese parlementaire werkzaamheden.

De Duitse delegatie verzette zich echter tegen sluiting van een nieuw akkoord, daar zij vreesde dat dit reminiscenties zou wekken aan de "Protocoles additionelles" van de EDG en derhalve de ratificatie in Duitsland zou kunnen bemoeilijken, terwijl bovendien aldus wellicht de weg zou worden geopend tot tal van nieuwe protocollen.

Ook in Nederland stond zeer gereserveerd tegenover het onderhavige voorstel, voornamelijk op grond van de volgende overwegingen:

- a. de Regering kan zich niet verbinden een identiteit van parlementsleden als bedoeld tot stand te brengen; de samenstelling der afvaardigingen naar de Europese Assemblées behoort tot de uitsluitende bevoegdheid der Staten-Generaal;
- b. in plaats van een vereenvoudiging en vermindering van werkzaamheden, zou een dergelijke verplicht voorgeschreven combinatie een aanzienlijke verzwaring van werk voor de desbetreffende parlementsleden medebrengen. Vandaar dat van Nederlandse zijde steeds een verhoging van 50% van het totaal aantal (14) leden voor de nieuwe Assemblée der Zes was en wordt bepleit, eventueel te realiseren via een facultatief stelsel van plaatsvervangende leden;
- c. bovendien zou de voorgestelde identiteit betekenen dat de Nederlandse parlementaire afvaardigingen een decapitatie van drie leden zouden ondergaan (terwijl het werk in feite met twee gemeenschappen wordt vermeerderd). Aangetekend zij, dat op het ogenblik door de Staten-Generaal de volgende aantallen leden naar de Assemblées van de Raad van Europa en de EGKS kunnen worden afgevaardigd (de WEU-Assemblée wordt geheel gevormd door de parlementsleden van de desbetreffende WEU-landen uit de Assemblée van de Raad van Europa).

R.v.E. : 7 leden
7 plv. leden
EGKS : 10 leden

24 leden

In de toekomst zou bij aanvaarding der voorgestelde regeling, de berekening zijn:

R.v.E. : 7 leden
7 plv. leden

Assemblée
der Zes : 14 leden, waarvan evenwel de helft
tevens lid van de Assemblée van de
Raad van Europa moet zijn, in feite
dus nog slechts:

7 leden

21 leden

Toek
Uit de Staten-Generaal waren om deze reden tegen het voorstel reeds bezwaren vernomen.

Waar de onderhavige overeenkomst als zodanig primair nodig werd geacht voor de Franse ratificatieprocedure, was in de ter tafel liggende ontwerp-tekst een passage ingevoegd waarin werd gesteld dat de regeringen "au moment jugé opportun" de voorgestelde maatregelen ter verzekering van de beoogde identiteit aan hun parlementen zouden kunnen voorleggen, waardoor aan de [overige] Regeringen geheel de vrije hand werd gelaten zelf dit ogenblik (ook al zou dit eerst na enkele jaren zijn) te kiezen.

Nadat een eerder compromis voor Nederland niet aanvaardbaar was gebleken en van Nederlandse zijde was te kennen gegeven dat op constitutionele gronden de voorkeur werd gegeven of aan een minder stringent voorschrift inzake de door te voeren identiteit, of aan een formulering welke meer aan de Nederlandse reële behoeften voldeed is tenslotte het onderhavige compromis bereikt.

Hierin vindt men:

- a) een duidelijke verwijzing naar de Resolutie van Rome en de op grond daarvan ondernomen studie (waardoor mede verband wordt gelegd met de bij de aanvaarding dezer resolutie ook door de partners expliciet erkende kwestie van het eventueel uitbreiden van de Assemblée van de Zes met plv. leden, waarvoor Nederland ijvert sinds is gebleken dat een uitbreiding als zodanig van het ledental der Assemblée - waardoor aan de bezwaren, welke het geringe aantal der Nederlandse leden medebrenkt, tegemoet zou worden gekomen - voor de andere landen onaanvaardbaar is);
- b) een verwijzing naar de desiderata door de verschillende Assemblées geuit;
- c) de bepaling dat aan de Parlementen slechts zal behoeven te worden aanbevolen maatregelen te nemen waardoor "in principe" de genoemde identiteit van de helft der leden zou worden verzekerd;

d) de vermelding dat voor de Benelux-landen slechts identiteit voor 1/3 zou behoeven te gelden (waardoor derhalve de genoemde decapitatie wordt vermeden).

Overeengekomen werd dat de Resolutie het karakter zou dragen van een beleidsafpraak der Ministers van Buitenlandse Zaken; teneinde evenwel aan de Franse wens tegemoet te komen zou, door een ondertekening door de Ambassadeurs te Brussel (namens de Ministers) een zekere plechtige vorm aan de Resolutie worden gegeven.

De ondertekening door de betrokken Ambassadeurs vond daarop op 18 juni jl. te Brussel plaats.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
voor deze,
De Chef der Directie Westelijke Samenwerking,